Ти жайворонок Сніг,
Пташа нічного чату,
Що тане і тремтить,
Сідаючи до рук;
Ти не питай мене,
Навіщо був початок,
Бо все-таки я не
Усевідущий Google.

Одна із міріад
Історій Інтернету,
Легесенький роман,
Збережений у кеш
Сумного серця, де
Всі хакери й поети
Тримають і пусте,
І найдорожче теж.

Хай жайворонка пух
Жаркий і невагомий
Закутає тебе
У ніжні кубла сну;
Нехай фонема "у",
Бездумна і бездомна,
Торкається до губ,
Яких я не торкнув.